

Molí de la Riera

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament	Des del mas Riera seguir a peu riera amunt per la riba est uns 400 m i travessar a l'altre costat.
Alçada:	360
Coordenades:	
Latitud:	41.84552
Longitud:	1.9908
UTM Est (X):	416218
UTM Nord (Y):	4633117

Classificació

Número de fitxa	08258-262
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En ruïnes
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A009002200000AH
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 22/05/2020 - 02:00

Descripció

Antic molí fariner que pertanyia al mas la Riera i que està situat vora la riera d'Oló, uns 450 m aigües amunt des del mas. Actualment es troba en ruïnes i envoltat per la vegetació. Se'n conserven restes de la bassa i de la construcció del molí. Del rec i la reclosa no se'n veuen indicis. De la construcció del molí se'n conserven els murs fins gairebé l'alçada de la coberta. Era formada per dos cossos adossats, de planta irregular, i tenia possiblement tres plantes, a més de la part subterrània del carcabà. El cos situat més al nord conserva un arc fet de pedra tosca que devia sostenir un embigat. A l'angle sud-oest s'hi va adossar posteriorment un cos que canalitza la sortida del carcabà a partir d'un arc de pedra. És obrat parcialment amb maó i probablement ja del segle XIX.

La bassa té unes dimensions considerables. Per la seva part occidental és reforçada amb uns sòlids murs d'uns 2 m de gruixària, i queda adossada parcialment a la casa del molí. En aquest extrem s'hi pot veure el pou per on l'aigua queia cap al carcabà. És de secció circular i revestit amb pedra. El desnivell del salt d'aigua és força important, d'uns 10 metres. Per tant, el punt de captació on hi havia la resclosa devia ser força allunyat, uns 500 m riera amunt.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

La masia de la Riera és probablement d'origen medieval però la primera notícia que en coneixem és en relació al fogatge de 1515, quan apareix amb el nom de la Riera de la Creu. Formava part de la parròquia de Sant Joan d'Oló. Al segle XVIII es devia remodelar i ampliar considerablement, tan com indiquen les diverses inscripcions que existeixen a la casa. En aquest segle es va construir també la capella, dedicada a sant Agustí. En els darrers temps el mas ha canviat de propietaris diverses vegades. Durant la Guerra Civil el 1936 la Riera i altres masos del municipi van ser confiscats per l'Ajuntament. Després de la guerra la propietària era Emília Cananca, vídua de Vila, que va fer reconstruir l'església i el 27 d'agost de 1942 s'hi autoritzà la celebració de culte. Així mateix, va fer edificar el nou casal com a residència dels propietaris pels volts de 1945. Des d'aleshores la masia s'ha mantingut més o menys igual. Els propietaris són els descendents d'aquella família i la casa antiga és habitada per masovers.

Cal dir que la Riera era el mas més important de la zona sud-oest del terme, i les seves terres afrontaven amb les d'Altimires. Tenia un molí fariner, que estava situat a la riera d'Oló, uns 450 m riera amunt. No coneixem notícies d'aquest molí però, per la seva tipologia, podria ser força antic, tal vegada d'origen medieval. La Riera també tenia un forn de calç de grans dimensions, que es va construir a finals del segle XIX. Aproximadament a la mateixa època (o tal vegada ja a principis del XX) al costat del forn s'hi edificà un nou molí que funcionava amb un motor. Aleshores l'antic molí devia quedar abandonat. El molí nou i el forn de calç van funcionar fins a mitjans de segle XX. Segons el cadastre el 1950 encara s'haurien fet reformes importants a la construcció del molí.

